

Тема тижня: Хто така молодь?

РЕДАКЦІЯ VERBUM

24 ЖОВТНЯ 2018

Один польський філософ, якого запитали, що він думає про рецепцію вчення Йоана Павла II в Церкві, звернув увагу на дуже цікаву рису мови церковних документів. На його думку – а він не з тих мислителів, які постійно працюють із церковною тематикою, – у них можна помітити перехід від теологічного опису реальності до соціологічного. Теологічна мова, звісно, не зникає з цих документів, однак дедалі більшої ваги набувають аспекти, про які можна говорити в соціологічному розрізі.

Фото: gato-gato-gato

У Ватикані зараз триває друга сесія XV Загальної асамблеї Синоду єпископів, присвяченої молоді. Папа Франциск запропонував подумати про молодь у контексті віри й розпізнавання покликання. Багато коментаторів звертало увагу, що на вибір такої теми вплинули три речі:

скрутна ситуація з довірою до передання віри в Церкві; реальні проблеми молоді, пов'язані з суспільними кризами й технологічним розвитком; виразне зменшення кількості покликань до богопосвяченого життя. Тож завдання Синоду – не тільки адекватно описати ситуацію молодих людей у Церкві, не впадаючи в полапку соціологізування, а й запропонувати нові шляхи душпастирської опіки.

У новому числі «Verbum» ми придивляємося до викликів, які стоять перед учасниками Синоду. Олексій Браславець пише про цікаву ініціативу Папи Франциска, який запросив молодь співтворити Синод. У відповідь молоді люди підготували документ, у якому поділилися своїми проблемами та сподіваннями. Це, як зауважує автор, дозволяє говорити про зміну позиції молоді в очах Церкви: з об'єкта вона стає суб'єктом.

Про душпастирські виклики для священників, які працюють із молодими людьми, говорить отець Войцех Сурувка, ділячись багаторічним досвідом роботи з різними групами молоді та студентів. Для нього важливе застосування методів, які готують молодь до дорослого життя (у шлюбі, у парафіяльній спільноті), а не подовжують час юності.

У номері вміщені також дві розмови на доволасинодальні теми. Ординарій Київсько-Житомирської дієцезії єпископ Віталій Кривицький, звертаючись до салезіянської традиції та власного багатого досвіду роботи з молоддю, розмірковує про значення Синоду для життя Церкви і специфічних викликів, із якими доводиться зустрічатися в Україні. Суспільні проблеми, наприклад, корупція, заторкують також молодь, і цей факт необхідно враховувати в душпастирській праці. А польський філософ отець Ян Анджей Ключовський ОР розповідає про те, що таке молодь, зрілість і старість.

За підготовку підсумкового синодального документу відповідатимуть п'ять єпископів – кожен репрезентуватиме окремий континент. Окрім них, для роботи цієї комісії Папа Франциск призначив архієпископа Святослава Шевчука з України. Його Святість зауважив, що молоді люди в нашій державі перебувають в особливій ситуації: вони віднаходять віру після довгих років свідомої радянської атеїзації. Україна сьогодні – це лабораторія роботи з молоддю.

